

F. t. l. vedr. kemiske stoffer og produkter

foretage eller lade foretage yderligere undersøgelser end allerede krævet i regler efter § 12 eller § 34.«

29. § 41, stk. 2, ophæves.

30. I § 42 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om, at de i *stk. 1* nævnte oplysninger skal indgives på et særligt skema.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

31. § 43 affattes således:

»§ 43. Ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at analyser og undersøgelser skal udføres efter bestemte metoder. Der kan i forbindelse hermed stilles krav til de udførende laboratoriers organisation og til dokumentation for kvaliteten af undersøgelsesarbejdet samt krav om inspektion og kontrol af laboratorierne. Endvidere kan ministeren stille krav om, at analyser og undersøgelser skal foretages på autoriserede laboratorier.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at analyser og undersøgelser foretaget i udlandet kan ligestilles med tilsvarende undersøgelser foretaget her i landet, når krav fastsat i medfør af *stk. 1* må anses for opfyldt i forbindelse med de udenlandske undersøgelser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyr til dækning af udgifterne til inspektion og kontrol med laboratorierne efter *stk. 1*.«

32. I § 45, *stk. 2*, udgår: »Kemikaliekontrol- len«, og »Statens Levnedsmiddelinstitut« ændres til: »Levnedsmiddelstyrelsen«.

33. I § 46, *stk. 2*, indsættes efter »kommunalbestyrelsen«: »eller den myndighed, der i øvrigt fører tilsyn og kontrol med den pågældende virksomhed efter reglerne i kapitel 7 i lov om miljøbeskyttelse.«

34. I § 46 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over tilsynsmyndighedens afgørelser efter *stk. 1* og 2, herunder at tilsynsmyndighedens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

35. §§ 52-57 ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 11.

Afgørelser.

§ 52. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til de personer, organisationer og myndigheder, der kan klage over afgørelsen, jf. §§ 55 og 56, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Stk. 2. Påbud eller forbud kan meddeles mundtligt, når der er overhængende, alvorlig fare for sundheden, eller øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge alvorlig miljøska- de. En mundtlig afgørelse skal snarest muligt tillige meddeles skriftligt.

§ 53. Påbud eller forbud skal indeholde en frist for afgørelsens efterkommelse. Når der foreligger særlige forhold kan det dog bestemmes, at påbud eller forbud skal efterkommes straks.

Stk. 2. Når særlige grunde taler herfor, kan det bestemmes, at klage over påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning.

§ 54. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om, at

- 1) afgørelsen kan påklages skriftligt til Miljøankenævnet, og at
- 2) klage skal være modtaget af Miljøankenævnet senest ved klagefristens udløb.

Stk. 2. Påbud eller forbud skal tillige indeholde oplysning om, at klage har opsættende virkning, jf. dog § 53, *stk. 2*.

§ 55. Miljøankenævnet er klagemyndighed for afgørelser efter kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil.

Stk. 2. Klage til Miljøankenævnet kan indgives af

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

§ 56. Ministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, hvilke personer, organisationer og myndigheder, der i øvrigt kan påklage afgørelser efter kapitel 6 og 7 eller afgørelser efter regler, der fastsættes med hjemmel i kapitel 6 og 7.

§ 57. Klagefristen er 4 uger fra afgørelsens dato.